

Moderen tog ham med derud en sommermorgen for at åbne hans sans for skønheden og indvi ham til det følsomme hjertets digter, han blev.

I Vindbyholt kro fortsatte professoren med at kommentere og oplæse dele af „Hjortens flugt“, særlig møllescenerne, fordi de udspilles i denne egn.

Der har naturligvis dannet sig forskellige traditioner om, hvad det er for en mølle, der er tale om, og ikke mindre end tre har kæmpet om æren, nemlig Vindbyholt, Blåbæk og Hellede. Men man må nok fastslå, at den blot er type på en mølle et eller andet sted ved Præstø fjord.

Handlingen er ikke blot henlagt til Sydsjælland, også til Nordsjælland, ved Gurre. Man ser af skildringerne, at Winther kender disse egne ud og ind. Men det har ikke været hovedsagen for ham at give en nøjagtig skildring af dem, men af naturen og den stemning, som hviler over den.

Digtet personer må ikke måles med moderne psykologi.

Bestyrelsen konstituerede sig med lektor *Balslev* som formand. Bibliotekar *Jens Nielsen* og førstelærer *Erling Petersen* nyvalgtes til redaktionsudvalget.

Dr. Poul Helms

Lektor ved Sorø Akademis skole, dr. phil. Poul Helms, som døde d. 2. april 1959, havde været bosat i Sorø i 40 år. Han var en betydelig og særpræget personlighed, som var højt værdsat ikke blot som lærer, men også som forfatter af videnskabelige skrifter. Med forkærlighed syslede han med græsk filosofi og kirkehistoriske studier. Han var præstesøn og selv cand. theol., og hans arbejder samlede sig ofte om Gud, ver-

den og mennesket. 1927 udgav han „Jesus og nutiden“, der hvilede på den grundbetragtning, at „kristendommen også for vor tid rummer betydelige religiøse og moralske værdier, og at den lader sig opretholde selv med en fuldt videnskabelig historieopfattelse“.

En mand med dr. Helms' videnskabelige kvalifikationer var et aktiv for Historisk Samfunds styrelse, og han stillede sig gerne til rådighed, når man ved ekskursioner i forbindelse med årsmødet anmodede ham om at være vejleder. Hans indsigt i den historie, arkitektur og kunst, som hørte til amtets kirker, var forbavsende, og samfundets medlemmer samlede sig lyttende om ham, når han gennemgik de emner, som knyttede sig til forevisningen.

En særlig indsats øvede han i redaktionsudvalget ved sin gennemgang af indsendte manuskripter. Her kom ikke blot hans videnskabelige vurderingsevne til sin ret, men også hans sans for det formelle, for stilen i artiklerne. Og det tør nok røbes, at mange tilføjelser og rettelser ikke blot har forbedret mange af de indsendte artikler, men også været nødvendige af saglige grunde.

Denne lærde mand havde desuden evner, som lå i et helt andet plan. Han var en fremragende oplæser og recitator, og mange vil mindes hans glimrende fremstilling på Tersløsegård af Erasmus Montanus og Jacob von Thyboe.

Dr. Poul Helms var en varm og uegennyttig ven af Historisk Samfund, hvis formand han en kort tid var, og samfundet vil takke ham endnu engang og ære hans minde.

J. Heltoft.